

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 454/2015
26.05.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Ђ., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ђ., адвоката С.Д., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 104/10 од 14.11.2011. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1853/12 од 16.12.2014. године, у седници већа одржаној дана 26.05.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ђ., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 104/10 од 14.11.2011. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1853/12 од 16.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 104/10 од 14.11.2011. године окривљени Д.Ђ. је између осталих, оглашен кривим због извршења кривичног дела злоупотребе службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 4 године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 06.02.2004. до 07.06.2007. године и обавезан је да надокнади солидарно са окривљенима Ј.Д. и И.С. трошкове кривичног поступка у износу од 328.330,00 динара на име трошкова вештачења на име накнаде вештаку Ж.Ј. у износу од 63.849,80 динара, те на име трошкова тумача у износу од 39.960,00 динара, а окривљени Д.Ђ. и износ од 16.000,00 динара на име вештачења неуропсихијатра и интернисте, као и на име судског паушала износ од 10.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1853/12 од 16.12.2014. године делимичним усвајањем жалбе, између осталих, окривљеног Д.Ђ. лично и његовог браниоца преиначена је пресуда Вишег суда у Новом Саду К 104/10 од 14.11.2011. године у делу одлуке о правној квалификацији дела одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Новом Саду радње окривљеног Д.Ђ. описане у изреци првостепене пресуде правно квалификовао као

кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ за које је окривљеног Д.Ђ. осудио на казну затвора у трајању од 4 године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 06.02.2004. до 07.06.2007. године док су жалба Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду и жалбе, између осталих, окривљеног Д.Ђ. лично и његовог браниоца одбијене као неосноване и пресуда Вишег суда у Новом Саду К 104/10 од 14.11.2011. године у непреиначном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.Ђ., адвокат С.Д. без навођења законског разлога, а из образложења захтева произилази да је исти поднет због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде у односу на овог окривљеног преиначи у целини или делимично или укине у целини или делимично или утврди повреду закона.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ђ. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ђ. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведено међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим овог разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог

који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, захтев је оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ђ.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**